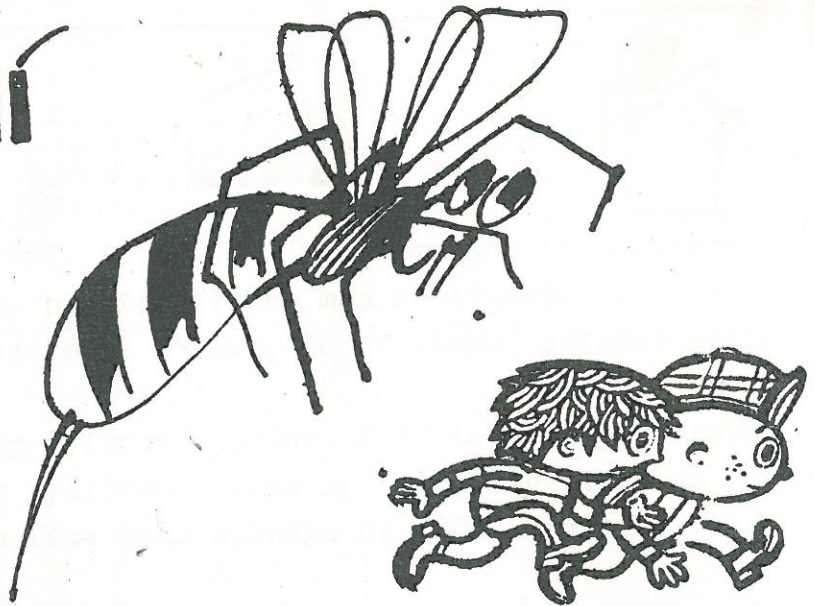

PODĚKOVÁNÍ

Klub přátel Jiřího Urválka tímto děkuje za záchranu Jiřího Urválka dne 25.9.88. Poděkování se vztahuje na ty, kteří se podíleli na dostižení raněného, na dodatečném vyvolávání imunity cukernou masťou a přesvědčivé účasti na bolesti postiženého.

Žlutá armáda oslavila svůj svátek

Dne 25.9. došlo při běžných pracích na dokončení 2. úseku zrušených štafet v Nitře, prováděných členem našeho oddílu J.Urválkem k vážnému pokusu o narušení soutěžního pořádku. Běžecské práce, jejichž průběh byl zcela normální, byly narušeny skupinou asi 80 tzv. "sršňů" za pasivní účasti desítek hmyzníků i hovad ze sousedních revírů. Celá akce nebyla předem ohlášena ani plánována, byla tudíž nelegální. Napadený, který sršní hnízdo rozšlépl bez jakýchkoliv postranních úmyslů se po jejich nepřiměřené reakci rozhodl okamžitě soutěž ukončit a zásadně zvýšil tempo. Zrakově byl události přítomen příslušník ČSLA pověřený úkolem nevpuštět do prostoru hnízda živé subjekty. Následně se k místu masakru přiblížil další z běžecských pracovníků V.Šola. V krátkosti vyslechl vysvětlení /voják: "Sršně!" a vydal se nabídnout postiženému pomoc se záměrem dosáhnout ceny fair-play. Nepodařilo se mu však dosáhnout tempa raněného a záhy jeho stopu ztratil. Mezitím již byla v plném proudu kontraverze mezi J.Urválkem a lesními turisty, vyvolaná důraznými požadavky běžce na odstranění již nefunkčních sosavců z povrchu těla a tvrdošíjným odmítáním velbloudů, poukazujících na prospěšnost zachování vlastních životů. Harmonický akord svých kladných charakterových vlastností však nechali naplno zaznít v okamžiku, kdy na dotaz po směru pohybu puchnoucího, vyslovený V.Šolou, ochotně zareagovali a okamžitě běžce udali. Ze těchto podmínek se V.Šolovi podařilo objektu přiblížit na dohled právě včas, aby byl svědkem okamžiku, kdy J.Urválek vymotává poslední kemikadze z oděvu a v průměrné náladě vykračuje k tušenému cíli. Ke konkrétnímu aktu humanitní pomoci se záchránce, zcela vyčerpaný divokým během, nedostal a tak se snažil zpříjemnit společnou cestu zdeřilými úvahami o insekticidech, sršní žlutoučkou i morem a zcela čerstvou vzpomínkou na šváby, uhynulé pomalou smrtí v jedné z Šolových lahví.

Návrat prosvětleného mezi normálně myslící lidi nebyl jednoznačný a vyžádal si snad i nějakou tu slzičku, nicméně už po 22 hodině uslyšeli nejbližší přátelé z úst našeho malého hrdiny první slušná slova.

PSCH